Poznań, dnia 6 sierpnia 2018 roku

PREZES URZĘDU KOMUNIKACJI ELEKTRONICZNEJ
URZĄD KOMUNIKACJI ELEKTRONICZNEJ W WARSZAWIE

UL. GIEŁDOWA 7/9
01-211 WARSZAWA

STANOWISKO KONSULTACYJNE SPÓŁKI CITIVI SP. Z O.O.
DO PROJEKTU DECYZJI DHRT.WWM.6171.129.2016
W SPRAWIE DOSTĘPU DO NIERUCHOMOŚCI ZARZĄDZANYCH
PRZEZ SPÓŁDZIELNIĘ MIESZKANIOWĄ „OSIEDLE MŁODYCH" W POZNANIU

Działając w imieniu CITIVI Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu, zwaną dalej „Operatorem", w związku z wszczęciem postępowania konsultacyjnego w ramach postępowania w celu wydania decyzji o dostępie do nieruchomości i położonych na nich budynków, zarządzanych przez Spółdzielnię Mieszkaniową „Osiedle Młodych" w Poznaniu, niniejszym, na podstawie art. 15 Ustawy z dnia 16 lipca 2004 roku Prawo Telekomunikacyjne (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1907 z późn. zm. zwana dalej p.t.) – przedstawiam stanowisko konsultacyjne do projektu decyzji w przedmiotowej sprawie.

I.

Zastrzeżenia co do rozstrzygnięcia w pkt. II projektowanej decyzji - stan faktyczny.

1. W punkcie II projektowanej decyzji, organ odmówił dostępu do części zawnioskowanych przez Operatora nieruchomości oznaczonych jako *Nieruchomości I,* oraz posadowionych na nich budynków oznaczonych jako *Budynki I*, polegającego na wykonaniu światłowodowych instalacji telekomunikacyjnych w *Budynkach I.* Podstawę rozstrzygnięcia Organu stanowią ustalenia w zakresie istnienia we wszystkich *Budynkach I* instalacji telekomunikacyjnej światłowodowej.
2. W przedmiotowej sprawie zadaniem Organu było zbadanie, czy zachodzą przesłanki umożliwiające wydanie decyzji w trybie art. 30 Ustawy z dnia 7 maja 2010 roku o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2062, z późn. zm, zwanej dalej u.o.w.r). Operator w toku postępowania wyjaśnił, iż zamierza zainstalować w *Nieruchomościach I* oraz posadowionych na nich *Budynkach I* nowoczesną sieć światłowodową w standardzie FTTH, podkreślając że istniejąca, należąca do INEA S.A. instalacja telekomunikacyjna jest zbudowana co najwyżej w standardzie kabla koncentrycznego. W związku z powyższym Operator pismem z dnia 25 września 2015 roku wniósł o przeprowadzenie oględzin *Nieruchomości I* oraz *Budynków I.*
3. Zawiadomieniem z dnia 23 listopada 2017 roku Organ poinformował strony postępowania o zamiarze przeprowadzenia oględzin w grudniu 2017 roku tj. ponad dwa lata od złożenia przez Operatora w tym zakresie stosownego wniosku. Wskazać w tym miejscu należy, iż w uzasadnieniu komentowanego rozstrzygnięcia Prezes UKE podniósł, że w marcu 2017 roku otrzymał zapewnienie ze strony INEA S.A., że w październiku 2017 roku zakończona zostanie inwestycja budowy sieci światłowodów na wszystkich nieruchomościach, co do których Operator złożył wniosek o wydanie decyzji w trybie art. 30 u.o.w.r.
4. Pismem z dnia 16 października 2017 roku INEA S.A. oświadczyła Spółdzielni Mieszkaniowej "Osiedle Młodych", która sprawuje zarząd nad nieruchomościami objętych wnioskiem Operatora, że zakończono prace instalacyjne. Oświadczenie to zdaniem CITIV Sp. z o. o. było sprzeczne ze stanem rzeczywistym zaawansowania procesu budowy instalacji światłowodowych w nieruchomościach. Operator ustalił, że

zamontowano instalacje jedynie w części *Budynków I*, często bez położenia kluczowego elementu - kabla światłowodowego, a jeśli nawet, to bez doprowadzenia go do gniazd abonenckich. W budynkach nie zamontowano fragmentów instalacji na odcinku od przełącznic do gniazd abonentów, co w rzeczywistości oznaczało braki w całej sieci niejednokrotnie rozciągające się na przestrzeni kilku kondygnacji budynku.

5. Pismem z dnia 23 czerwca 2016 roku INEA S.A. potwierdziła opisany powyżej stan instalacji, uzasadniając braki przyłączy do gniazd abonentów tym, że wiązałoby się to ze zmuszaniem mieszkańców do ich montażu. Nadto w toku przeprowadzonych oględzin, które z uwagi na wielość budynków ograniczono do badania 10 wybranych nieruchomości, Organ ustalił, że stan infrastruktury sieci światłowodowej jest różny, nie tylko względem badanych budynków, ale również w ujęciu poszczególnych klatek schodowych. Zgodnie ze sporządzonym protokołem oględzin w większości klatek schodowych 6 z 10 badanych nieruchomości brak było jakichkolwiek elementów światłowodowej instalacji komunikacyjnej, w pozostałych budynkach infrastruktura była niekompletna, zawsze pozbawiona przyłączy abonenckich. INEA S.A. nie przedstawiła również żadnej dokumentacji powykonawczej potwierdzającej wybudowanie instalacji telekomunikacyjnej.

6. Nie zważając na powyższe ustalenia, jak również zaprezentowanie przez Operatora stanowisko po oględzinach z dnia 29 grudnia 2017 roku (z którego jasno wynikało, że rzeczywisty stan infrastruktury światłowodowej nie odpowiadał wcześniejszym oświadczeniom INEA S.A.) Organ - zwlekając z wydaniem rozstrzygnięcia - postanowił przeprowadzić kolejne oględziny, które odbywały się w okresie od 18 kwietnia do 30 maja 2018 roku. Jak wskazano w uzasadnieniu projektowanej decyzji kolejne oględziny podyktowane były: *niejednolitym i niejednoznacznym wynikiem Oględzin I oraz rozbieżnością stanowisk Operatora i Inei w zakresie wyposażenia Budynków I w instalację światłowodową*. Prezes UKE formułując to stanowisko powołała sie przy tym na pismo z 13 lutego 2018 roku, będące kolejnym oświadczeniem INEA S.A. w zakresie rozwoju budowy infrastruktury telekomunikacyjnej w *Budynkach I*. Co istotne, w ocenie Operatora już wynik pierwszych oględzin powinien pozwolić Organowi stwierdzić ponad wszelką wątpliwość, że w *Budynkach I* instalacje telekomunikacyjne w rozumieniu art. 30 u.o.w.r nie istnieją.

7. W wyniku przeprowadzenia kolejnych oględzin - *Oględzin II*, ustalono że w każdym z 59 badanych budynków znajdują się fragmenty nowej infrastruktury do prowadzenia

przewodów, najczęściej w postaci kanalizacji teletechnicznej (ciągi rur poziomych), rurarzu w pionach klatek i skrzynki kablowej. Dodatkowo w nie wszystkich klatkach kilku nieruchomości, w nowopowstałych ciągach teletechnicznych ułożono kabel światłowodowy, który następnie przyłączono wyłącznie do skrzynki kablowej. INEA S.A. tym razem również nie przedstawiła żadnej dokumentacji powykonawczej potwierdzającej wybudowanie instalacji telekomunikacyjnej.

8. Podkreślić w tym miejscu należy, że w powyżej opisanym zakresie treść uzasadnienia projektowanej decyzji Organu całkowicie rozmija się z ustaleniami poczynionymi podczas oględzin. Organ wskazuje, że cyt.: *„każdy z 59 Budynków podanych drugim oględzinom został wyposażony w instalację telekomunikacyjną światłowodową (..) do której podłączony jest abonent".*

9. Natomiast analiza protokołów sporządzonych podczas Oględzin II jasno wskazuje, że infrastruktura telekomunikacyjna INEA S.A. w *Budynkach I*, choć bardziej rozbudowana względem stanu z *Oględzin I,* w dalszym ciągu nie spełnia ustawowych wymagań. W ocenie Operatora powyższa rozbieżność stanowi uchybienie Organu, które powinno zostać skorygowane w następstwie postępowania konsultacyjnego. Prezes UKE sformułował bowiem w projekcie decyzji tezę oderwaną od wyników przeprowadzonego postępowania dowodowego. Co więcej, na kanwie tego błędnego wnioskowania Organ oparł również tezę warunkującą rozstrzygnięcie sprawy co do meritum, stwierdzając, że cyt. *„z uwagi na jednolity rezultat Oględzin II przeprowadzonych w 59 budynkach (...) Prezes UKE ustalił, że w Budynkach I znajduje sie infrastruktura światłowodowa (...)".*

10. W świetle powyższych ustaleń Organ projektując rozstrzygnięcie sprawy z wniosku Operatora w zakresie dostępu do *Nieruchomości I* oraz posadowionych na nich *Budynków I* uznał, że nie widzi podstaw do jego uwzględnienia. Zdaniem Prezesa UKE we wszystkich wskazanych nieruchomościach istnieje instalacja telekomunikacyjna w technologii światłowodowej, wobec czego nie spełniła się żadna z przesłanek warunkujących dopuszczalność wydania decyzji ustalającej dostęp.

II

Zastrzeżenia co do rozstrzygnięcia w pkt. II projektowanej decyzji - analiza prawna.

11. Z opisem tego stanowiskiem Organu nie zgadza się Operator. Przesłanki wydania decyzji o dostępie do nieruchomości i posadowionych na niej budynków określa art. 30 ust. 1 pkt. 3 lit. a i b u.o.w.r, zgodnie z którego treścią: *„Właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, jest obowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostęp do nieruchomości, w tym do budynku oraz punktu styku, polegający w szczególności na:*

1) *zapewnieniu możliwości wykorzystywania istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego lub istniejącej instalacji telekomunikacyjnej budynku, jeżeli powielenie takiej infrastruktury byłoby ekonomicznie nieopłacalne lub technicznie niemożliwe,*
2) *umożliwieniu doprowadzenia przyłącza telekomunikacyjnego aż do punktu styku,*
3) *umożliwieniu wykonania instalacji telekomunikacyjnej budynku, jeżeli:*
    a. *nie istnieje instalacja telekomunikacyjna budynku przystosowana do dostarczania usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s lub*
    b. *istniejąca instalacja telekomunikacyjna budynku przystosowana do dostarczania usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s nie jest dostępna lub nie odpowiada zapotrzebowaniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego."*

11. Oznacza to, że pozytywne rozstrzygnięcie w zakresie dostępu na mocy art. 30 u.o.w.r. wolą ustawodawcy jest wydawana, jeżeli w nieruchomości, której dotyczy, w ogóle nie istnieje instalacja telekomunikacyjna o określonych parametrach lub istnieje, ale nie jest dostępna lub nie odpowiada zapotrzebowaniu wnioskodawcy. Prezes UKE wydaje również decyzję, gdy do istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego warunki dostępu nie są określone w umowie, lub umowa taka wygasła. Istotne zatem dla oceny spełnienia omawianej przesłanki jest ustalenie definicji legalnej pojęcia instalacji telekomunikacyjnej budynku, gdyż to jej nieistnienie, niedostępność lub nieodpowiedniość przesądza o treści zapadającego rozstrzygnięcia. Wyjaśnienie

rzeczonego pojęcia ustawodawca zawarł w art. 2 pkt. 8c p.t. stwierdzając, że *„instalacją telekomunikacyjną budynku są elementy infrastruktury telekomunikacyjnej, w szczególności kable i przewody wraz z osprzętem instalacyjnym i urządzeniami telekomunikacyjnymi, począwszy od punktu połączenia z publiczną siecią telekomunikacyjną (przełącznica kablowa) lub od urządzenia systemu radiowego do gniazda abonenckiego."*

12. Tak skonstruowana definicja pojęcia instalacji telekomunikacyjnej budynku na gruncie ustawy Prawo telekomunikacyjne i Ustawy o wspieraniu rozwoju sieci i usług ma na celu traktowanie jako infrastruktury telekomunikacyjnej tylko takiej sieci (w tym przypadku sieci światłowodowej), która pozwala poprzez przyłączenie się do niej w miejscu połączenia z publiczną siecią telekomunikacyjną na dotarcie do abonentów zamieszkujących dany budynek. Założenie to ma szczególne znaczenie i nie zostało skonstruowanie przez ustawodawcę w sposób bezrefleksyjny. Jak wynika z uzasadnienia do projektu Ustawy o Wspieraniu Rozwoju Sieci i Usług jej celem jest dostarczanie konkurencyjnych usług konsumentom i lokalnym przedsiębiorstwom oraz zapewnienie dostępu do Internetu szerokopasmowego gospodarstwom wykluczonym cyfrowo. Z tego też względu Ustawodawca formułując definicję instalacji telekomunikacyjnej budynku określił ją w sposób nie dopuszczający do wydawania decyzji odmownych, gdy infrastruktura ta nie pozwala na dotarcie do abonentów.

13. Warto w tym miejscu przytoczyć także treść art. 30 ust. 1 b u.o.w.r. zgodnie z którego treścią obowiązek, wydania decyzji o dostępie do nieruchomości, jest *niezależny od tego, czy budynek został ukończony i czy rozpoczęto jego użytkowanie, choćby w budynku istniała lub była wykonywana inna instalacja telekomunikacyjna.*

14. Wskazać również należy, że Organ w 2015 roku wydał decyzję o dostępie do nieruchomości dla Operatora w postępowaniu prowadzonym pomiędzy tymi samymi stronami co do budynków sąsiadujących z Budynkami objętymi wnioskiem w przedmiotowej sprawie (położonymi na osiedlu Piastowskim w Poznaniu)[1]. W uzasadnieniu powyższej decyzji Prezes UKE wyraźnie stwierdził, iż cyt. *„Aby móc skorzystać z danej instalacji telekomunikacyjnej, musi ona pozwalać na dostarczenie sygnału do lokalu Abonenta. Zgodnie z treścią pisma Inei z dnia 7 września 2015 r. odcinki instalacji wykonane od przełącznicy umieszczonej w Budynku do lokalu*

[1] Decyzja Prezesa UKE z 2 grudnia 2015 roku nr DRI-ZWZ-6171-22/13(101)

Abonenta mogą dopiero zostać wykonane w przypadku zgłoszenia zapotrzebowania przez danego operatora. Należy przy tym zaznaczyć, że aby zapewnić doprowadzenie sygnału do lokalu Abonenta Inea musiałaby wykonać odcinek instalacji od przełącznicy do danego lokalu, a więc odcinek rozciągający się nawet pomiędzy pięcioma kondygnacjami. Wynika z tego jednoznacznie, że aktualnie Inea nie dysponuje światłowodową instalacją telekomunikacyjną Budynku, która pozwala na świadczenie usług telekomunikacyjnych na rzecz Abonentów. [...] Innymi słowy, Inea nie dysponuje taką instalacją telekomunikacyjną Budynków, która byłaby substytutem instalacji, jakie Operator zamierza wykonać w Budynku".

15. W świetle powyższego podkreślić należy, że przeprowadzone w przedmiotowej sprawie oględziny, w świetle nieprawdziwych oświadczeń INEA S.A. co do stanu infrastruktury telekomunikacyjnej oraz nieprzedstawienia dokumentacji powykonawczej, potwierdzają brak instalacji telekomunikacyjnej w *Budynkach I.* Protokoły z oględzin nie pozwalają na podjęcie rozstrzygnięcia odmawiającego Operatorowi dostępu do *Nieruchomości I* i *Budynków* I, co uczyniono w projektowanej decyzji. Co więcej, Organ, podejmując rozstrzygnięcie tej treści, forsuje wykładnię przepisów sprzeczną prezentowaną w przytoczonym fragmencie jego decyzji z 2015 roku. W ocenie Operatora projektowane orzeczenie w komentowanym zakresie nie odpowiada prawu, bowiem spełniły się przesłanki z art. 30 ust. 1 pkt. 3 lit. a, wobec czego Prezes UKE powinien ustalić dostęp do *Nieruchomości I* i *Budynków I* .

16. Uzasadniając projektowane rozstrzygnięcie Organ wskazał również, że nie widzi postaw do rozstrzygnięcia na korzyść Operatora na podstawie art. 30 ust. 1a pkt. 3 u.o.w.r., dlatego, że nie przedstawił dowodów, by warunki dostępu do instalacji telekomunikacyjnej (prawie w ogóle nieistniejącej w rozumieniu ustawy) były dyskryminujące. Co więcej, w ocenie Prezesa UKE przeczy temu również fakt, że INEA S.A. zawarła w zakresie kilku abonentów, do których doprowadzono przyłącza, umowę o dostępnie do instalacji z Orange Polska S.A.

17. Wskazać w tym miejscu należy, że powołany powyżej przepis precyzuje kwestię ustalania dostępu do nieruchomości w przypadku, gdy istniejąca instalacja jest niedostępna lub nieodpowiednia (art. 30 ust. 1 pkt 3 lit. b) i zgodnie z jego treścią: *Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b, uważa się za spełniony w szczególności, gdy*:

1) właściciel instalacji telekomunikacyjnej budynku nie podejmuje negocjacji z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w sprawie dostępu do tej instalacji;

2) właściciel instalacji telekomunikacyjnej budynku odmawia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostępu do tej instalacji;

3) oferowane warunki dostępu do instalacji są dyskryminujące lub uniemożliwiają przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu oferowanie użytkownikom końcowym konkurencyjnych warunków świadczenia usług, w tym cenowych i jakościowych;

4) przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczy usługi w innej technologii niż instalacja telekomunikacyjna w budynku.

18. W ocenie Operatora Organ w tym zakresie poczynił błędne ustalenia i bezzasadnie przyjął, że nie spełniła się przesłanka z pkt. 3 przytoczonego przepisu. Operator w piśmie z 19 kwietnia 2018 roku wyjaśnił, dlaczego zaproponowane przez INEA S.A. warunki umowy dostępu są dyskryminujące. Natomiast Prezes UKE w sposób aprioryczny ocenił, iż warunki dostępu do instalacji nie mogą być dyskryminujące wyłącznie na podstawie wiadomości o zawarciu przez właściciela instalacji umowy z jednym z największych dostawców usług w kraju.

19. Na marginesie warto także wskazać, że Organ w dalszym ciągu nie wydał również decyzji ramowej określającej warunki dostępu do instalacji telekomunikacyjnej INEA S.A. na obszarze objętym wnioskiem. Podkreślić jednak należy, że wyżej poczynione rozważania mają charakter drugorzędny, ponieważ w ocenie Operatora istotę sprawy stanowi błędne przyjęcie, że w *Budynkach I* istnieje infrastruktura telekomunikacyjna.

III

Przewlekłość postępowania i jej skutki.

20. Nie bez znaczenia dla realiów niniejszego postępowania pozostaje również aspekt jego przewlekłości. Wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20 czerwca 2017 roku, utrzymanego `w mocy wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 czerwca 2018 roku stwierdzono, że Prezes UKE prowadził postępowanie w sposób przewlekły. Co istotne, Organ już w orzeczeniu WSA został zobowiązany do wydania decyzji w terminie 30 dni od daty zwrotu akt. W przedmiotowej sprawie Operator swój wniosek złożył 28 września 2015 roku. Termin

na wydanie decyzji jaki zakreśla art. 22 ust. 1 u.o.w.r. wynosi 60 dni, tymczasem pierwsze oględziny nieruchomości Organ wykonał dopiero w grudniu 2017 roku. Jak trafnie ocenił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 20 czerwca 2017 roku: *podejmowane przez organ czynności choć były niezbędne, nie były podejmowane przez organ niezwłocznie. Nadto część z podejmowanych czynności mogła być podejmowana przez organ równocześnie bez oczekiwania na nadesłane informacje i dokumenty. (...) niewątpliwie od dnia 19 grudnia 2016 r. w sprawie nie są podejmowane żadne czynności.*

21. Trudno nie oprzeć się wrażeniu, że Prezes UKE poprzez swój brak zaangażowania w przedmiotowe postępowanie (stwierdzony orzeczeniem Sądu) działał na korzyść INEA S.A. Wskazać wszak należy, że przez blisko rok, od 19 grudnia 2016 roku nie podjął w sprawie jakichkolwiek czynności, jednocześnie otrzymując od INEA S.A. sygnały, że rozpoczęto budowę infrastruktury telekomunikacyjnej, którą zamierzał wykonać Operator po uzyskaniu pozytywnej decyzji Organu. Powyższe przekonanie dodatkowo potwierdza fakt, że pomimo jednoznacznych wyników *Oględzin I,* Prezes UKE zlecił wykonanie kolejnych oględzin, głównie ze względu na oświadczenie INEI S.A. z 13 lutego 2018 roku w zakresie zmiany stanu budowy infrastruktury telekomunikacyjnej w *Budynkach I.* Na żadnym etapie postępowania Organ nie zobowiązał INEI S.A. do przedstawienia dokumentacji powykonawczej rzekomo wybudowanej instalacji, której brak w sposób oczywisty potwierdza, że sporna infrastruktura telekomunikacyjna w ogóle nie powstała.

22. Pomimo rażącego wydłużenia przez Organ czasu trwania postępowania[2], wynik *Oględzin II* bezsprzecznie wskazał, że w *Budynkach I* nie zbudowano instalacji telekomunikacyjnej w myśl przepisu art. 30 u.o.w.r. Prezes UKE nie zważając na powyższe w projektowanej decyzji przyjął tezę zupełnie przeciwną i na jej podstawie odmówił Operatorowi dostępu do nieruchomości - twierdząc, że taka infrastruktura istnieje.

23. Podkreślić w tym miejsc należy, że celem ustawy o wspieraniu rozwoju sieci i usług telekomunikacyjnych jest położenie kresu monopolistycznym praktykom pomiotów,

[2] Prezes UKE nie respektował zapadłych dla przedmiotowego postępowania wyroków stwierdzających przewlekłość prowadzonego postępowania (wyrok WSA w Warszawie z 20 czerwca 2017 roku, sygn. akt: VI SAB/Wa 7/17 oraz utrzymujący w go mocy wyrok NSA z 14 czerwca 2018 roku, sygn. akt: II GSK 4150/17) – albowiem w orzeczeniu Sądu I instancji w czerwcu 2017 roku wyznaczono 30 dniowy termin na wydanie decyzji w sprawie.

będących wyłącznymi dostawcami usług do abonentów, poprzez regulację warunków dostępu do funkcjonującej infrastruktury, lub warunków dostępu do nieruchomości w celu jej zainstalowania. Swoim postępowaniem Prezes UKE działa wbrew założeniom ustawy, bowiem traktuje podmiot będący dotychczas wyłącznym dostawcą usług telekomunikacyjnych na zawnioskowanych nieruchomościach w sposób preferencyjny, dyskryminując tym samym Operatora. Analiza decyzji o zezwoleniu na dostęp do nieruchomości wydanych dotychczas przez Prezesa UKE pokazuje, że niniejsze postępowanie ze względu czas jego trwania i inercyjny sposób działania Organu jest jedyne w swoim rodzaju.

IV
Podsumowanie.

24. W ocenie Operatora zaprojektowana decyzja w punkcie II rozstrzygnięcia jest wadliwa i wymaga zmiany. Organ odmawiając dostępu do nieruchomości bezzasadnie uznał, że w *Budynkach I* istnieje instalacja telekomunikacyjna w sytuacji, gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy temu przeczy. Zdaniem Operatora projektowana decyzja w zakresie komentowanego punktu rozstrzygnięcia wymaga korekty, bowiem pozostawienie go w aktualnym kształcie jest sprzeczne z aktualnie obowiązującymi przepisami prawa.

Piotr Ziemniewicz
Prezes Zarządu

Cezary Lewczuk
Prokurent